

Ϝ

Ϝ

ХѸжашіѸ, αλ, εε. ἐπιθ. (συγκρτ. τοῦ χδλβίη) εὐτελέστερος, χείρων. СхѸжашее. χεῖρον, ἤττον.

ХѸлὰ, βι. θηλ. βλασφημία, κατηγορία (βλασφημοσύνη).

ХѸленіе, іα. οὐδ. = τῷ προηγ.

ХѸлнтель, α. ἀρσ. = χδλνβίη 2. σημασ. καὶ τῷ ἐπομ.

ХѸлннкѸ, α. ἀρσ. συκοφάντης, ὑβριστής. = τῷ προηγ.

ХѸлннѸ, αλ, οε. ἐπιθ. βλάσφημος, (τουτέστι ὁ ἄξιος βλασφημεῖσθαι) ἐφύβριστος, ἐπονείδειστος. 2) ὁ βλασφημῶν, λοίδωρος, κατήγορος. = χδλνβνκѸ.

ХѸлю, иши(по). παρτ. χδλνχѸ (καὶ λλχѸ). βλασφημέω-ῶ, κακηγορέω-ῶ, κατηγορέω-ῶ, ὑβρίζω, ἐφυβρίζω, (δεννάζω).

ХѸрѸ, α. ἀρσ. (τὸ ὄνομα τοῦ στοιχείου) χῖ.

ХѸрѸ, α. ἀρσ. χῶρος (δυτικὸς ἄνεμος. 72).

Ϝ

Ϝ. προθ. ἐκ, ἀπό.

ϜβѸггáю, еши. ἀορ. ϜβѸггóчѸ. μ. ϜβѸггѸ, жнши(καὶ-гнѸ, еши). ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω, ἀποθέω, ἀποτρέχω. 2) ὑπεκφεύγω = ἵβѸггáю.

Ϝвалáю, еши. μ.-лю, иши. ἀποκυλίω, ἀποκυλινδέω - ῶ. СѸκαὶ παθ.-гм.-μαι. ΣμετѸ. παθ. χρ. ἀορ. ϜвалéнннѸ, αλ, οε. ἀποκεκυλισμένος.

Ϝвергáю, еши. ἀορ. ϜвергóчѸ. μ.-ргѸ, ржешн. ἀπορρίπτω, ἀθετέω-ῶ, ἀποσκορακίζω, ἀποδοκιμάζω, ἀπολακτίζω = Ϝметáю. Σμεσ.-гм. ἀρνοῦμαι, ἀπαρνοῦμαι, ἀποποιούμαι, ἀπαναίνομαι, ἀπολακτίζω = ϜметáюсѸ = ϜрнцáюсѸ. ΣμεтѸ. παθ. χρ. ἀορ. ϜвѸрженнѸ, αλ, οε. ἀπερρῖμμένος, ἀποβεβλημένος, καὶ τλπ'.

Ϝверзáю, еши. ἀορ.-зóчѸ. μ. зѸ, еши. ἀνοίγω, ἀνοίγνυμι, διανοίγω. ΣμεтѸ. παθ. χρ. ἀορ. ϜвѸрзєннѸ, αλ, οε. ἀνεωγμένος, ἀνεωγώς, ἀνοικτός.

ϜвѸрстїе, іα. οὐδ. ἀνοιξις. 2) ἀνοιγμα, ὀπή, χάσμα.

ϜвѸрстнѸ, αλ, οε. мтѸ. παθ. = ϜвѸрзєннѸ. ὄρα Ϝверзáю.

ϜвoжѸ, Ϝвóжнши. ἀορ. ϜвєзóчѸ.